

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916204485
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5916204485.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v spore žalobkyne: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul.V..M.A. XX, XXX XX U., zastúpená Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou, so sídlom S. XX, XXX XX U., proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX U., zastúpený advokátkou JUDr. Zuzanou Baloghovou, so sídlom B. XX, XXX XX U., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 10Pc/6/2016-565 zo dňa 20.11.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd z veci patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal hnuiteľné veci vymenované vo výroku A/ v celkovej sume 287,15 eur do výlučného vlastníctva žalovaného hnuiteľné veci vymenované pod B/ v celkovej sume 3 137,25 eur. Z nehnuteľných vecí do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal nehnuteľnosť bližšie špecifikovanú vo výroku II. v hodnote 70 300 eur a na vyrovnanie hodnoty podielov uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni do 60 dní od právoplatnosti rozsudku 36 575,05 eur, žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Za nesporné považoval, že manželstvo strán sporu zaniklo rozvodom na základe rozsudku okresného súdu zo dňa XX.XX.XXXX č. k. 7C/156/2015-67, ktorý nadobudol právoplatnosť XX.XX.XXXX. Manželia sa na vyporiadaní BSM nedohodli a preto v súlade s ustanovením § 149 ods. 3 O.z. vykonal vyporiadanie BSM súd podľa zásad uvedených v § 150 O.z. Výsluchom strán a z predložených listinných dôkazov (LV č.XXXXX k.ú. U.) mal preukázané, že do BSM sporových strán patrí byt č. XX, nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. XX, obytného domu, sup. č. XXXX na ulici M., v obci U., ako i spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel na pozemku, na ktorom je obytný dom postavený, ako i hnuiteľné veci tak, ako boli medzi účastníkov rozdelené vo výrokovej časti odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu. Spornou bola cena nehnuteľností zapísanej na LV č. XXXXX k.ú. U. a tiež či do BSM patrí byt na ul. V. A. č. X, vo vchode XX, zapísaný na LV č. XXXX k.ú. U. na žalobkyňu pod B16 v celosti a ďalšie hnuiteľné veci, ktoré podľa tvrdenia žalobkyne, boli nadobudnuté pre účely podnikania žalobkyne počas manželstva z dotácie z Úrade práce sociálnych vecí a rodiny. Za základ pre ustálenie hodnoty nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX v k.ú. U. prvoinštančný súd vzal posudok vypracovaný Ing. B. O. č. 54/2019 zo dňa 04.06.2019, ktorý všeobecnú hodnotu bytu určil sumou 70 300 eur, pričom v ďalšom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.03.2020 sp. zn. 6Cdo/53/2019. Predmetný byt prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, nakoľko nepovažoval za sporné, že

žalobkyňa má zabezpečené po rozvode bývanie v byte na ul. V. A. v k.ú. U., ktorého je výlučnou vlastníčkou. Žalovaný inú možnosť bývania nemá. Pokiaľ sa týkalo bytu na ul. V. A. č. X vo vchode XX, zapísaného na LV č. XXXX v k.ú. U. na žalobkyňu pod B16 v celosti ako i podielu na spoločných častiach zariadeniach a podielu na pozemku súd ustálil, že tento do BSM strán sporu nepatrí a teda nie je dôvod ani na jeho vyporiadanie. Za nesporné považoval, že žalobkyňa a žalovaný zo spoločných prostriedkov nesporne splácali časť pôžičky za matku žalobkyne, ktorá bola pôvodnou vlastníčkou predmetného bytu. Túto okolnosť hodnotil ako poskytnutie peňažných prostriedkov tretej osobe na nadobudnutie nehnuteľností, prípadne jej zhodnotenie, čo je zásadne považované za investíciu do cudzieho majetku a môže byť právnym titulom na prípadné vymáhanie poskytnutých prostriedkov ako bezdôvodného obohatenia. Zásadne však samo o sebe nepredstavuje právny titul na nadobudnutie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 25.11.2015 sp. zn. III. ÚS 288/2015. Pokiaľ sa týkalo hodnoty vyporiadovaných hnutelných vecí, túto súd vyvodil jednak zo zhodných tvrdení strán sporu, ako i zo zhodnotenia predloženého žalovaným (stanoviska Ing. R. Naništu - znalca v odbore bytové zariadenia), nakoľko strany sporu na preukázanie skutočnej výšky týchto opotrebovaných hnutelných vecí znalecké dokazovanie nenavrhli. Vzhľadom na výsledok konania, keď obidve strany mali v konaní úspech iba čiastočný, súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Rozhodnutie prvoinštančného súdu označil za nesprávne po vecnej i právnej stránke. Pokiaľ sa týka nezariadenia bytu č. X, na prízemí, vo vchode č. XX na ul. V. A. sup. č. XX v k.ú. U. do BSM, súd na začiatku konania nevyslovil právny názor, že by tento byt nepatril do BSM. Nariadil navyše znalecké dokazovanie, neskôr názor zmenil. Bytom sa už nechcel zaoberať a neumožnil v tomto smere ani vykonať dokazovanie. Nevykonal navrhované dôkazy, najmä výsluchom matky žalobkyne, ktorú žalovaný navrhol vypočuť, čo spôsobilo, že súd nezískal vedomosť o tom, ako bol v skutočnosti byt nadobudnutý. Na jednej strane súd argumentuje, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia, na druhej strane všetky návrhy na dokazovanie zamietol. Pokiaľ by súd vypočul navrhovanú svedkyňu, vykonal ostatné navrhované dôkazy, nevyhnutne by musel dospieť k záveru, že predmetný byt do BSM strán sporu patrí. Ďalej namietal hodnotu hnutelných vecí v položke 7) obývacia stena čierna, o ktorej žalovaný od samého začiatku tvrdil, že išlo o svadobný dar zo strany jeho rodiny, predložil aj písomný dôkaz (príloha vyjadrenia zo dňa 06.10.2020), položky 8) sedacia súprava červená, žalovaný predložil fotografie, že bola zničená, roztrhaná, preto nemožno súhlasiť s hodnotou 200 eur - vec bola zničená za trvania manželstva a jej hodnota bola nulová, u položky 14) kuchynské elektrické prístroje - žalovaný uvádzal hodnotu 200 eur, nakoľko nevedel, v akom stave sa nachádzajú, 17) pokiaľ ide o obrazy akademického maliara I., aj žalovaný prejavil záujem o prikázanie týchto vecí do svojho vlastníctva. Súd v rozsudku nevysvetlil, prečo tieto prikázal do vlastníctva žalobkyne. Žalovaný má k týmto obrazom citový vzťah, sám ich u autora objednal, preto nesúhlasí, aby ich nadobudla žalobkyňa. Podoťkol, že žalovaný nemal možnosť ovplyvniť to, aké veci po rozvode ostali v jeho držbe a čo získala žalobkyňa. Žalobkyňa si nechala veci novšie, žalovanému ostali veci staré, opotrebované. Za týchto okolností pre žalovaného nie je súdom vykonané vyporiadanie BSM akceptovateľné. Žiadal jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V prílohe odvolania doložil zápisnicu o výsluchu svedka Q. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., M. XXXX/X.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadala rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. Ohľadne bytu č. X, na ul. V. A., uviedla, že predmetný byt nadobudla titulom darovania, a teda nemôže byť predmetom vyporiadania BSM, nakoľko žalobkyňa je jeho výlučným vlastníkom v celosti, v podiele 1/1. Žalovaný podal žalobu o určenie, že predmetný byt patrí do masy BSM. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 3C/36/2019 a predmetné konanie bolo zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku žalovaným. Následne žalovaný podal žalobu, na podklade ktorej bolo vedené konanie pod č. 5C/9/2020 u určenie, že sporný byt patrí do BSM. Uvedené konanie bolo opätovne zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalovaným. Pokiaľ sa týkalo namietaných hnutelných vecí zo strany žalovaného, konkrétne obývacia stena čierna, žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením, že táto do BSM nepatrí. Obývacia stena bola objednaná na výstave v Brne, dodacia lehota bola 2 roky. Trvala na jej hodnote 100 eur a vyporiadani v rámci BSM. Na obývaciu stenu sa čakalo 2 roky, preto nemohlo ísť o svadobný dar. Napokon sám žalovaný si dal oceniť obývaciu stenu čiernu, z čoho je možné vyvodiť, že táto patrí do BSM, ako bolo uvádzané na pojednávaní 16.05.2019 žalovanou stranou. Pokiaľ sa týkalo červenej koženej sedačky, išlo o celokoženú sedačku i zo zadnej strany, ktorá bola zakúpená v hodnote 64 000 SK. Žalobkyňa predložila aj fotodokumentáciu, ktorou tvrdenie žalovaného, že bola zničená rozporovala a poprela. Po

opustení domácnosti žalobkyňou ostala sedačka v dispozícii žalovaného, ku dňu rozvodu bola funkčná, súhlas s vyhodnotením sedačky nedala. Pokiaľ sa týkalo kuchynského elektrického náradia, resp. prístrojov, sám žalovaný uvádzal hodnotu 200 eur. Žalobkyňa s touto hodnotou súhlasila, žiadala aby boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovanému, ktorý ich má v držbe a zároveň ich používa. Dala do pozornosti, že žalovaný trval na hodnote veci 200 eur za podmienky, aby boli prikázané do vlastníctva žalobkyne. Naopak žalobkyňa uvádzala, že všetky veci zostali v byte, sú užívané žalovaným a preto ich súd správne prikázal do jeho výlučného vlastníctva. Pokiaľ sa týkalo ich ceny, túto navrhol žalovaný. Žalobkyňa s ňou súhlasila. Pokiaľ sa týka obrazov od akademického maliara I., žalobkyňa nesúhlasila s cenou uvádzanú žalovaným vo výške 2 000 eur. Predložila potvrdenie z galérie v Ružomberku, ktorá ohodnotila obrazy vo výške 2-krát po 90 eur. Uviedla, že k obrazom má citový vzťah, tieto si vybrala sama, má ich vo svojej držbe a preto nevidí dôvod, aby boli prikázané do vlastníctva žalovanému.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne namietol, že žalobkyňa uvádza zavádzajúce a nepresné tvrdenia, a to najmä pokiaľ sa týka bytu na ul. V. A. v U.. Zotrval na argumentácii o tom, že byt bol nadobudnutý za finančné prostriedky patriace do BSM. Zmluva, ktorou byt nadobudla matka žalobkyne bola len formálnym právnym úkonom, ktorý zastieral iný právny úkon, ktorým mal byť byt nadobudnutý do BSM strán sporu. Následná darovacia zmluva, ktorou byt nadobudla žalobkyňa nadväzovala na tento stav. V tejto súvislosti apeloval na vyjadrenie svedka, ktoré predložil súdu v prílohe odvolania s tým, že ani skutočnosť, že žalobu o určenie, že byt patrí do BSM vzal späť nie je prekážkou toho, aby súd v odvolacom konaní vec inak právne posúdil. Pokiaľ sa týkalo obývacej steny, žalovaný dôkazy predložil, žalobkyňa nedoložila žiaden dôkaz. K sedacej súprave červenej žalovaný predložil fotodokumentáciu, že bola zničená za trvania manželstva. Pokiaľ sa týkalo hodnoty kuchynských spotrebičov, túto žalovaný uviedol, avšak zistil, že mu ich žalobkyňa dala po rozvode kompletne zničené a zhrdzavené. Obrazy kúpil žalovaný asi v roku 1989 za peniaze, ktoré si našetril ešte za slobodna, keď žalobkyňu nepoznal. Žalovaný má k týmto obrazom citový vzťah, u autora si ich objednal a má o ne záujem.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvala na obsahu predchádzajúceho vyjadrenia. Ohľadne obývacej steny čiernej nesúhlasila s tvrdením, že nepatrí do BSM, nemôže sa jednať o svadobný dar. Pokiaľ sa týkalo sedacej súpravy červenej, išlo o celokoženú sedačku, bola predložená fotodokumentácia. Ku dňu právoplatnosti rozvodu bola funkčná, teda trvala aby bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného a ohodnotená sumou 200 eur. Pokiaľ sa týkalo kuchynských elektrických prístrojov, opätovne poukázala na to, že ich hodnotu navrhol sám žalovaný vo vyjadrení z 19.10.2016. S touto hodnotou žalobkyňa súhlasila, žiadala aby boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva. Pokiaľ sa týkalo obrazov scenérie od I., žalobkyňa od podania návrhu trvala na prikázaní týchto obrazov do svojho vlastníctva. Poprela, že by obrazy objednal žalovaný, nakoľko tieto zakúpila žalobkyňa na ul. Karola Salvu Ružomberok. Obrazy boli vyhotovené až v roku 1990 a tak nemohli byť zakúpené v roku 1989, nakoľko v tom čase neexistovali. Práve žalovaný má vo svojich vyjadreniach vzájomné rozpory, nakoľko sám vo vyjadrení z 19.10.2016 uviedol, že obrazy majú tvoriť masu BSM. Spornou bola iba cena obrazov, nie vlastníctvo a preto vyjadrenie žalovaného zo dňa 22.03.2021, že išlo o zakúpenie obrazov za prostriedky mimo režimu BSM neobstoí. Žiadala vyjadrenia žalovaného hodnotiť vo vzájomných súvislostiach a zohľadnení právnej logiky.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu, ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie dostatočne zrozumiteľne a náležitým spôsobom odôvodnil.

8. V podanom odvolaní žalovaný predovšetkým namietal vlastníctvo k bytu na ul. V. A. č. X, vo vchode XX zapísaného na LV č. XXXX k.ú. U. na žalobkyňu pod B 16 v celosti ako i podielu na spoločných častiach, zariadeniach a podielu na pozemku, u ktorého súd ustálil, že tento nepatrí do BSM sporových strán a nie je dôvod ani na jeho vyporiadanie. Pokiaľ žalovaný na podporu svojich námietok doložil zápisnicu o výsluchu svedka Q. T., nar. XX.XX.XXXX, je potrebné uviesť, že ide o novotu v odvolacom konaní v zmysle ustanovenia § 366 písm. d), CSP. Žalovaný nielenže nepreukázal, že tento dôkaz nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, avšak ani jeho prostredníctvom žalovaný nespochybnil záver prvoinštančného súdu o tom, že predmetný byt do BSM strán sporu nepatrí. V konaní pred prvoinštančným súdom totiž nebolo sporné, že predmetný byt bol nadobudnutý

od pôvodnej vlastníčky X. H., matkou žalobkyne za kúpnu cenu 130 000 sk, z čoho 50 000 sk sa zaplatilo zo Stavebného sporenia syna strán sporu a 80 000 sk z pôžičky, ktorú si zobrala matka žalobkyne zo Stavebnej sporiteľne, ktorú následne splácali žalobkyňa a žalovaný. Ani to, že do prerábky bytu boli investované spoločné finančné prostriedky a byt prerábali žalovaný za pomoci kamarátov, žalobkyňa osobitne nerozporovala. Správne prvoinštančný súd posudzoval iba či na podklade týchto skutočností, bolo možné nadobudnúť byt sporovými stranami do BSM, prípadne sa jednalo o poskytnutie peňažných prostriedkov tretej osobe na nadobudnutie nehnuteľností a jej zhodnotenie. Ústavný súd SR v náleze pod sp. zn. III. ÚS 288/2015 z 25.11.2015 vyslovil, že poskytnutie peňažných prostriedkov tretej osobe na nadobudnutie nehnuteľností, prípadne zhodnocovanie nehnuteľností tretej osoby je zásadne považované za investíciu do cudzieho majetku a môže byť právnym titulom na prípadné vymáhanie poskytnutých prostriedkov ako bezdôvodného obohatenia. Zásadne však samo o sebe nepredstavuje právny titul na nadobudnutie do vlastníctva, príp. spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Na podporu uvedeného odvolací súd uvádza, že pokiaľ by i zohľadňoval námietky žalovaného o tom, že pri nadobudnutí bytu matkou žalobkyne sa jednalo o zastretý právny úkon a skutočnými vlastníkmi bytu mali byť žalobkyňa a žalovaný ako manželia, uvedené by mohlo nanajvýš založiť absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu, obnovenie stavu pred uzatvorením kúpnej zmluvy, a teda „návrat“ vlastníctva k bytu na pôvodnú vlastníčku X. H.. V žiadnom prípade by táto skutočnosť nezaložila bez ďalšieho bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán ako v tom čase manželov. I v kontexte uvedeného preto odvolací súd považoval právne posúdenie veci zo strany prvoinštančného súdu ako správne a zodpovedajúce i právnej logike. Pokiaľ sa týka ďalších námietok žalovaného, a to najmä ohľadne zaradenia do masy BSM obývacej steny čiernej v hodnote 99,03 eur, i v tomto smere odvolací súd považoval postup prvoinštančného súdu za správny. Žalovaný tvrdil, že by predmetná obývacia stena mala byť svadobným darom, nepreukázal. Nedoložil jediný dôkaz na podporu svojho tvrdenia, pričom za takýto nemožno považovať ani prílohu vyjadrenia zo dňa 06.10.2020, pri nezmenenom stanovisku žalovanej o tom, že predmetná obývacia stena bola zakúpená na výstavisku v Brne stranami sporu ako v tom čase manželmi. Pokiaľ sa týka sedacej súpravy koženej v hodnote 200 eur, žalovaná doložila fotografie, ktorými preukázala stav koženej sedačky ku dňu zániku BSM i to, že bola funkčná. Žalovaný pokiaľ i namietal nulovú hodnotu sedačky to, že bola zničená, svoje tvrdenia o tom, že sa tak stalo pred zánikom BSM, hodnoverným spôsobom nepreukázal. Pokiaľ sa týkalo kuchynských elektrických prístrojov sám žalovaný vo vyjadrení z 19.10.2016 ustálil cenu týchto elektrických prístrojov na 200 eur. Žalovaná ním ustálenú sumu nerozporovala, preto súd správne vychádzal z nesporných tvrdení strán sporu. Napokon žalovaný nepredložil jediný dôkaz, ktorým by preukázal stav týchto elektrických prístrojov ku dňu zániku BSM.

9. Odvolací súd sa stotožnil s postupom prvoinštančného súdu i pri vypořiadaní dvoch kusov obrazov I. 13/25 Príroda 1 a 13/25 Príroda 2 v hodnote 180 eur. Bolo preukázané, že obrazy sú v držbe žalovanej. Žalovaná predložila potvrdenie galérie v Ružomberku o hodnote obrazov. Rozpor o tom, či obrazy zakúpila žalobkyňa alebo žalovaný, možno hodnotiť iba ako tvrdenie proti tvrdeniu. Žalobkyňa však konkretizovala miesto kúpy obrazov a časovo poprela ich existenciu pred uzatvorením manželstva a vznikom BSM. Nepochybné od rozvodu obrazmi disponuje, čo žalovaný nerozporoval.

10. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny, stotožniac sa i s jeho odôvodnením podľa 387 ods. 2 potvrdil. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, odvolací súd jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)